

กระบวนการสอนสร้างอนาคตร่วมกัน (Future Search Conference Teaching Process)

สนธิ สัตโยภาส^{*}

กระบวนการสอนสร้างอนาคตร่วมกัน (Future Search Conference Teaching Process: F.S.C Teaching Process) เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่สนธิสัตโยภาส (2544) พัฒนาขึ้นใช้ในวงการศึกษาไทย โดยได้แนวคิดมาจากกระบวนการมีส่วนร่วมสร้างอนาคตร่วมกัน (Future Search Conference: F.S.C) ซึ่งเป็นเทคนิคการประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมที่พัฒนามาจากหลักจิตวิทยาทางสังคม ภาครุกิจในอังกฤษและสหรัฐอเมริกาพัฒนา

เทคนิคดังกล่าวมาตลอดระยะเวลา 20 ปีเศษ องค์กรอื่นๆ นอกภาครุกิจในประเทศต่างๆ ได้นำเทคนิค F.S.C ไปใช้อย่างแพร่หลาย สำหรับประเทศไทย เทคนิคนี้ เริ่มเข้ามามีบทบาทตั้งแต่ปี 2539 พอปี 2540 นพ.ทวีศักดิ์ นพเกษร (2541 : 25-35) ได้นำมาเผยแพร่ให้แก่วิทยากรเครือข่ายชุมชนเข้มแข็งของสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏในโครงการเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชนซึ่งเป็นนโยบายระดับชาติในปัจจุบัน

กระบวนการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อสร้างอนาคตร่วมกัน มีหลักการดังนี้

1. เข้าใจ ปัจจัยองค์ประกอบ เหตุการณ์ในอดีตที่มีผลต่อสภาพปัจจุบันและแนวโน้มที่มีผลกระทบต่ออนาคต

2. ทุกคนเห็นภาพรวมเป็นภาพเดียวกัน เกิดวิสัยทัศน์ในอนาคตร่วมกันที่เต็มไปด้วยความหวังและพันธสัญญาาร่วมกัน

3. ทุกคนเกิดความตระหนัก ได้แลกเปลี่ยนแนวคิดใหม่ๆ ร่วมกัน เป็นการขยายเครือข่ายมีความสัมพันธ์ภาพที่ดี เข้าใจและเห็นคุณค่าซึ่งกันและกันความคิดทุกอย่างอยู่ในสมองของทุกคนและตระหนักว่าทุกคนลงเรือลำเดียวกัน มีจุดหมายปลายทางร่วมกันมีแผนที่ชัดเจนร่วมกัน

บทบาทของผู้เข้าร่วมประชุม

1. เป็นผู้ค้นหาข้อมูล ให้ข้อมูล/ประสบการณ์ วิเคราะห์/ประสบการณ์

2. ช่วยกันทำงานภายในกลุ่มตามที่ได้รับมอบหมายให้ทันเวลาที่กำหนด

3. ช่วยกันสร้างภาพของอนาคตที่พึงปรารถนา

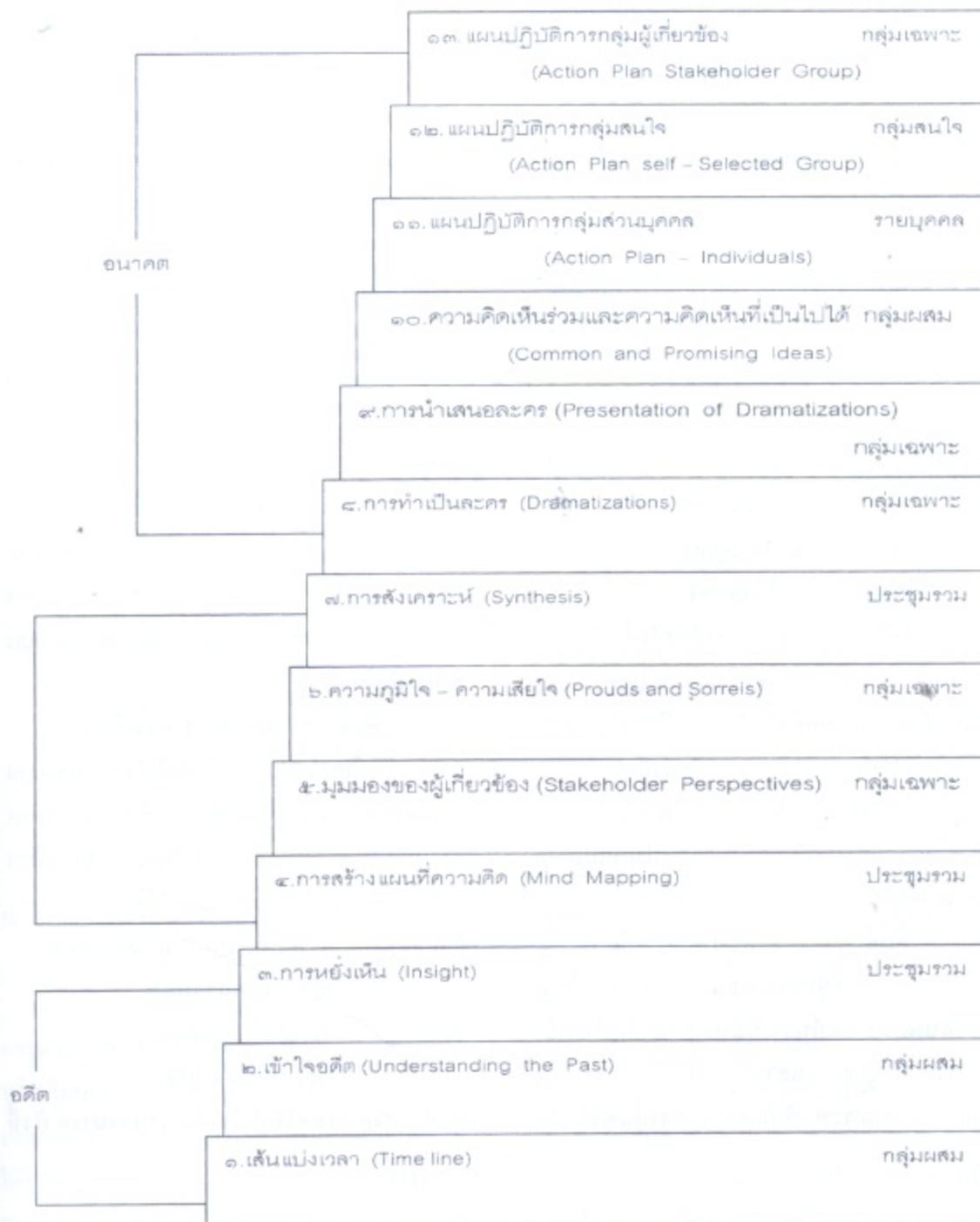
4. ค้นหา “ความคิดเห็นร่วม” ของกลุ่ม

5. ช่วยกันกำหนดกิจกรรมที่จะนำ “ความคิดเห็นร่วม” ไปสู่การปฏิบัติ

6. ในกลุ่มย่อยให้มีการแบ่งหน้าที่เป็นผู้นำสนทนา ผู้บันทึก ผู้ควบคุมเวลา ผู้ควบคุมแผ่นพลิกโฆษณา และให้หมุนเวียนสลับเปลี่ยนหน้าที่กันในแต่ละกิจกรรม

เกี่ยวกับเรื่องนี้ ทวีศักดิ์ นพเกษร (2541 : 30) ได้เสนอกิจกรรมและขั้นตอนของการประชุมเชิงปฏิบัติการไว้ดังแผนภูมิต่อไปนี้

ขั้นตอนการสอน

ขั้นที่ 1 การคาดหวัง

เป็นขั้นที่ผู้เรียนแสดงการคาดหวังว่าถ้าเรียนเรื่องนี้หรือวิชานี้แล้วจะได้หรืออยากได้ความรู้ ทักษะ เจตคติอะไรบ้าง

ขั้นที่ 2 รำลึกอดีต

ผู้เรียนรำลึกถึงความรู้ ทักษะ หรือประสบการณ์ที่เคยได้รับเกี่ยวกับวิชาหรือเรื่องที่กำลังจะเรียน

ขั้นที่ 3 ทักษะของผู้เรียน

ขั้นที่ผู้เรียนรำลึกถึงปัญหาเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังจะเรียนที่เคยพบมาในอดีตและถ่ายทอดออกมาเป็นภาพพร้อมกับหลอมรวมบันทึกในรูปของแผนที่ความคิด (Mind Mapping)

ขั้นที่ 4 ต้นไม้ปัญหา

ผู้เรียนนำปัญหาต่างๆ ที่พบในขั้นที่ 3 มาร่วมกันวิเคราะห์หาสาเหตุหรือรากเหง้าของปัญหานั้นๆ ด้วย “เทคนิคต้นไม้” โดยเปรียบเทียบหรือความทุกข์ได้กับ “ใบไม้” สาเหตุของปัญหาเปรียบกับ “ราก” ตัวเสริมให้เกิดปัญหาเปรียบกับ “ลำต้น” “กิ่งก้าน” และผลลัพธ์ของปัญหาเปรียบกับดอกผล ของต้นไม้

ขั้นที่ 5 ละครคนนะทางเลือก

เป็นขั้นที่ผู้เรียนแบ่งกลุ่มเลือกปัญหาที่กลุ่มของตนตกลงร่วมกันว่าเป็นปัญหาสำคัญต้องเร่งแก้ไขมา 1 ปัญหา แล้วร่วมกันวิเคราะห์หาสาเหตุที่แท้จริง ผลกระทบที่เกิดจากปัญหานั้นพร้อมกับ

คิดหาวิธีแก้ไขแล้วนำเสนอในรูปของละครใบ้

ขั้นที่ 6 สร้างวิสัยทัศน์

เป็นขั้นที่ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายถึงแผนการเรียนเรื่องนั้นโดยแบ่งเป็นกลุ่มย่อยก่อนแล้วส่งตัวแทนของกลุ่มย่อยนำเสนอหน้าชั้นเรียนสุดท้ายจึงสรุปเป็น “แผนการเรียน เรื่องนั้น” ร่วมกัน เพื่อเป็นสัญญาที่ทุกคนควรปฏิบัติให้ได้

ขั้นที่ 7 ปฏิบัติตามแผน

ขั้นนี้ผู้เรียนทุกคนจะดำเนินการเรียน เรื่องนั้นตามแผนการเรียนที่เขียนไว้ในขั้นที่ 6 ซึ่งเขียนปิดไว้ที่ผนังห้องเรียน

ขั้นที่ 8 สร้างองค์ความรู้

เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำสาระการเรียนรู้ทั้งหมดที่ผ่านมาในขั้นที่ 7 สร้างเป็นชิ้นงาน (Folio) ที่แสดงการสังเคราะห์ความรู้มาเป็นชิ้นงานที่มีคุณค่าต่อตนเอง ส่วนรวมหรือประเทศชาติ

ขั้นที่ 9 ประเมินผลการเรียน

ผู้เรียนนำสาระการเรียนรู้ที่ได้รับ และชิ้นงานมาร่วมกันประเมินผลเพื่อเปรียบเทียบกับการคาดหวังในขั้นที่ 1 ว่าประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ให้ทุกคนเขียนประเมินตนเองไว้ด้วย

ตัวอย่าง การสอนด้วยกระบวนการสอน
สร้างอนาคตร่วมกัน

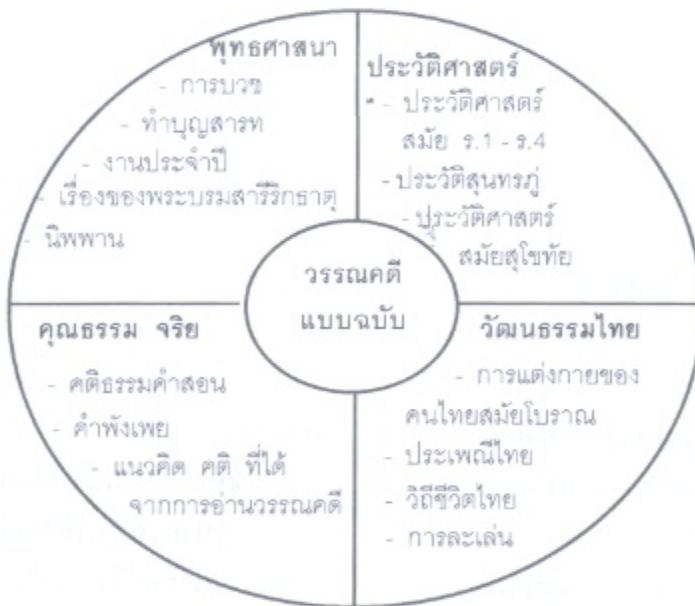
วิชา วรรณคดีแบบฉบับ
(ระดับปริญญาตรี)

จุดประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถ ดังนี้

1. บอกสาระความรู้เกี่ยวกับวรรณคดีและวรรณกรรมที่เรียนมาในอดีตได้
2. วางแผนการเรียนวรรณคดีแบบฉบับได้อย่างมีชีวิตชีวา

3. อ่านและวิเคราะห์ วิจารณ์ วรรณคดีแบบฉบับได้อย่างมีคุณภาพ
4. สังเคราะห์องค์ความรู้ที่เรียนเป็นชิ้นงานสร้างสรรค์ได้อย่างมีคุณค่า

ผังการวางแผนจัดกิจกรรม (บูรณาการแบบสอดแทรก)

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นที่ 1 การคาดหวัง

ผู้เรียนเขียนความคาดหวังของคน ลงในกระดาษ รูปหัวใจที่ได้รับแจกว่าตนคิดว่าเรียนวิชานี้หรือเรียนเรื่องนี้แล้วจะได้รับความรู้ ประสพการณ์ เจตคติและทักษะอะไรบ้าง เมื่อทุกคนเขียนเสร็จให้ผลัดกันยื่นอ่านให้เพื่อนๆ ฟังจากนั้นจึงให้นำกระดาษดังกล่าวไปติดบนกระดาษแผ่นใหญ่ที่ผนังห้องเรียน สุดท้ายของกิจกรรมให้ทุกคนร่วมอภิปราย เพื่อสรุปความคาดหวังของทุกคนเป็น

“จุดหมาย” ในการเรียนวิชานี้ของหมู่เรียน (ถือเป็นสัญญาที่ควรปฏิบัติจนถึงจุดหมายกันทุกคน)

ขั้นที่ 2 รำลึกอดีต

ให้ผู้เรียนทั้งหมดนั่งสมาธิ โดยนั่งหลับตาแล้วรำลึกถึงอดีตที่ผ่านมาว่าตอนที่เรียนอยู่ ปี 1 ปี 2 ปี 3 จนกระทั่งมาเรียนอยู่ปี 4 นี้ ท่านมีความรู้เรื่องเกี่ยวกับวรรณคดีหรือวรรณกรรมในประเด็นอะไรบ้าง เช่น ความหมาย ลักษณะของหนังสือวรรณคดีคุณค่าและชื่อวรรณคดีที่

จำได้ให้เวลานัก 5 นาที จากนั้นให้ลืมนิดแล้วเขียนสิ่งที่นึกได้ลงในกระดาษเปล่าที่แจกให้

แล้วให้ทุกคนนำสาระที่เก็บได้ไปเขียนลงในช่องกระดาษแผ่นใหญ่ซึ่งติดอยู่ข้างผนังห้องดังภาพ

ความรู้ ประสบการณ์ เจตคติที่ได้จากการเรียนวรรณคดีไทย/วรรณกรรม			
ปี 2540	ปี 2541	ปี 2542	ปี 2543

สุดท้ายของกิจกรรมให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายพร้อมสรุปเพื่อเข้าประเด็นต่อไปนี้

- ◆ ความหมายและลักษณะของวรรณคดีแบบฉบับ
- ◆ ความสำคัญ คุณค่า ของวรรณคดี / วรรณกรรม
- ◆ ความรู้อื่นๆ ที่เกี่ยวกับวรรณคดี / วรรณกรรม เช่น เนื้อหา ตัวละคร แนวคิด ฯลฯ

แล้วเขียนสาระทั้งหมดลงกระดาษแผ่นใหญ่ ปิดฝาห้องไว้เตือนความจำ

ขั้นที่ 3 ทุกข์ของผู้เรียน

ผู้เรียนนั่งเป็นกลุ่มๆ ละ 4-6 คนให้ทุกกลุ่มนั่งเป็นวงกลมแล้วหลับตาทำสมาธิ เพื่อรำลึกถึงปัญหาในการเรียนวรรณคดีและวรรณกรรมเท่าที่พบในอดีตว่ามีปัญหาอะไรบ้าง จากนั้นให้ถ่ายทอดปัญหาของตนเป็นภาพพร้อมระบายสีลงในกระดาษเปล่าที่แจกให้ เมื่อทุกคนในกลุ่มวาดภาพเสร็จจึงให้ผลัดกันเล่าปัญหาหรือความทุกข์ของตนสู่เพื่อนๆ ฟัง โดยรูปภาพให้เพื่อนดูด้วยเมื่อเล่าครบทุกคนแล้วจึงให้นำทุกภาพแปะลงในกระดาษแผ่นใหญ่เพื่อรวมปัญหาเป็นของกลุ่มให้

แต่ละกลุ่มตั้งชื่อกลุ่มพร้อมกับส่งตัวแทนออกมาเล่าหน้าชั้นที่ละกลุ่ม เมื่อเล่าเสร็จจึงนำกระดาษนั้นปิดไว้ที่ผนังห้องเรียนท้ายสุดของกิจกรรมนี้ให้นักศึกษาทั้งหมดร่วมกันอภิปรายและสรุปปัญหาในการเรียนวรรณคดี และวรรณกรรมลงบันทึกในแผนที่ความคิด (Mind Map) ติดไว้ที่ผนังห้องเช่นกัน

ขั้นที่ 4 ดันไม้ปัญหา

ครูนำภาพดันไม้ใหญ่ติดหน้าห้องเรียนแล้วชวนผู้เรียนอภิปรายถึงธรรมชาติของดันไม้ตั้งแต่ ราก → ลำต้น → กิ่ง, ก้าน → ใบ → ดอก → ผล แล้วนำไปเปรียบเทียบกับปัญหาว่าสาเหตุที่แท้จริงหรือรากเหง้าของแต่ละปัญหาคืออะไร ท้ายสุดของกิจกรรมนี้จะทราบว่ามีปัญหาอะไรบ้าง และสาเหตุของแต่ละปัญหาคืออะไร โดยแจกบัตรคำให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเขียนชื่อปัญหา (ใบ) สาเหตุของปัญหา (ราก) ตัวเสริมที่ทำให้เกิดปัญหา (ลำต้น, กิ่ง, ก้าน) และผลลัพธ์ของปัญหา (ดอก, ผล) แล้วนำไปวางตามส่วนประกอบของดันไม้ดังกล่าวข้างต้น ท้ายสุดจึงอภิปรายดูความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นที่ 5 ละครคนแนะทางเลือก (สร้างปัจจุบัน)

แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มๆ ให้แต่ละกลุ่มเลือกปัญหาที่ตนเองคิดว่ามีความสำคัญมากต้องรีบแก้ไขก่อนมา 1 ปัญหา (เอจากกิจกรรมขั้นที่ 4) แล้วร่วมกันคิดถึงสาเหตุของปัญหานั้น ผลกระทบที่เกิดจากปัญหานั้น พร้อมกับช่วยกันคิดหาวิธีแก้ไข แล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียนในรูปของละครใบ้ 4 ฉาก คือ

- ฉาก 1 แสดงให้เห็นถึงปัญหา (ภาพนิ่ง 2 นาที)
- ฉาก 2 แสดงสาเหตุของปัญหา (เคลื่อนไหว 5 นาที)
- ฉาก 3 แสดงผลลัพธ์ของปัญหา (ภาพนิ่ง 2 นาที)
- ฉาก 4 แสดงวิธีแก้ไข (เคลื่อนไหว 5 นาที)

เมื่อแต่ละกลุ่มแสดงจบให้เพื่อนๆ กลุ่มอื่นทายว่าเป็นปัญหาอะไร มีสาเหตุจากอะไร ได้ผลลัพธ์อย่างไรและมีวิธีแก้ไขอย่างไร

ท้ายสุดของกิจกรรมให้ผู้เรียนร่วมกันสรุปว่ามีปัญหาอะไรบ้างที่เกี่ยวกับการเรียนวรรณคดี และมีวิธีแก้ไขอย่างไร

ขั้นที่ 6 สร้างวิสัยทัศน์

ให้ผู้เรียนแบ่งออกเป็นกลุ่มๆ จากนั้นจึงให้แต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายถึงแนวทาง หรือวิธีการอ่านวรรณคดีให้ได้คุณค่าและประโยชน์ ว่าควรดำเนินการอ่านอย่างไร โดยใช้เวลา 20 นาที เมื่อหมดเวลาจึงให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำผลการอภิปรายเสนอหน้าชั้นเรียนทั้งหมดร่วมกันสรุปเป็น

“วิธีอ่านวรรณคดีอย่างมีคุณค่า” แล้วเขียนบทสรุปปิดไว้ที่ผนังห้องเรียนเพื่อเป็นสัญญาที่ทุกคนควรปฏิบัติให้ได้

ขั้นที่ 7 ปฏิบัติตามแผน

ให้ผู้เรียนปฏิบัติกรอ่านวรรณคดีแบบจับตามแผนการเรียนที่ร่วมกันกำหนดไว้ในขั้นที่ 6

ขั้นที่ 8 สร้างองค์ความรู้

เป็นกิจกรรมของผู้เรียนที่นำสาระการเรียนรู้ทั้งหมดที่ผ่านมาสร้างเป็นผลงาน 1 เรื่อง โดยนำสิ่งที่วิเคราะห์ได้จากกิจกรรมขั้นที่ 7 มาสังเคราะห์ในประเด็นหนึ่งให้เป็นรายงานหรือบทความที่น่าสนใจและมีคุณค่าแก่ผู้อ่านแล้วเขียนเป็นชิ้นงานสุดท้ายจึงให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนกันประเมินผล

ขั้นที่ 9 ประมวลผลการเรียน

ให้ผู้เรียนนำผลงานและชิ้นงานทุกชิ้นมาร่วมกันประเมินผลเพื่อเปรียบเทียบกับผลการคาดหวังในกิจกรรมขั้นที่ 1 ว่าประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ให้ทุกคนเขียนผลการประเมินตนเองไว้ด้วย

ผู้เขียนได้นำกระบวนการสอนสร้างอนาคตร่วมกันไปทดลองใช้กับนักศึกษาปีที่ 4 ซึ่งมีจำนวน 14 คน ทั้งหมดเป็นนักศึกษาเอกภาษาไทย คณะเอเชียแอฟริกา มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศ ปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างวันที่ 1 กันยายน 2543 ถึงวันที่ 10 มกราคม 2544 ซึ่งเป็นงานวิจัยที่ดำเนินการใน “โครงการแลกเปลี่ยน ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาและวัฒนธรรม ระหว่างมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศปักกิ่งกับสถาบันราชภัฏเชียงใหม่” งานวิจัยนี้มีชื่อว่า “การพัฒนา กระบวนการสอนสร้างอนาคต

ร่วมกันสอนภาษาไทย โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ : กรณีศึกษาวิทยารรณคดีแบบฉบับ” ผลการทดลองปรากฏว่ากระบวนการสอนสร้างอนาคตร่วมกันเป็นกระบวนการสอนที่มีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยารรณคดีแบบฉบับอยู่ในระดับดีมาก 10 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 และอยู่ในระดับดี 4 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 และกลุ่มประชากรได้แสดงความคิดเห็นว่ากระบวนการสอนสร้างอนาคตร่วมกันนี้เป็นวิธีสอนที่ดี เพราะเป็นการเรียนที่มีชีวิตชีวา รู้สึกประทับใจ อยากให้นำไปเผยแพร่ในทุกระดับการศึกษาของสาธารณรัฐประชาชนจีน และในปีต่อมาผู้เขียน (2544) ได้นำกระบวนการสอนนี้มาใช้กับนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น มีจำนวน 24 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 โดยให้ชื่องานวิจัยว่า “การพัฒนากระบวนการสอนสร้างอนาคตร่วมกันสอนภาษาไทยโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ : กรณีศึกษาวิชาการอ่าน การเขียนที่มีประสิทธิภาพ” ผลการทดลองปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการอ่าน การเขียนที่มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับดีมาก 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.41 และอยู่ในระดับดี 21 คน คิดเป็นร้อยละ 87.59 และกลุ่มประชากรได้แสดงความคิดเห็นว่ากระบวนการสอนที่ใช้นี้ทำให้ผู้เรียนมีส่วนในกิจกรรมทุกขั้นตอนยังผลให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการอ่าน เขียนภาษาไทย

เพิ่มขึ้นมากเวลาเรียนก็สนุกสนานมีชีวิตชีวาดี และเมื่อไม่นานมานี้ผู้เขียนได้นำกระบวนการสอนสร้างอนาคตร่วมกันนี้ไปทดลองสอน “ทักษะการเขียน” ให้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนทางดงรัฐราษฎร์อุปถัมภ์ อำเภอทางดง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่ากระบวนการสอนสร้างอนาคตร่วมกันสามารถพัฒนาทักษะการเขียนให้ทั้งนักเรียนที่เรียนเก่ง และนักเรียนที่เรียนอ่อนและที่สำคัญก็คือกระบวนการสอนนี้สามารถพัฒนาทักษะการเขียนให้นักเรียนที่เรียนอ่อนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักเรียนที่เรียนเก่งอีกเลย

จากผลของการวิจัยดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้เขียนมั่นใจว่ากระบวนการสอน “สร้างอนาคตร่วมกัน” ที่พัฒนาขึ้นนี้เป็นกระบวนการสอนที่สามารถพัฒนาการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อพิจารณาขั้นตอนและกิจกรรมการเรียนการสอนแล้วจะเข้าลักษณะของการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญเพราะเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดวางแผนการเรียนร่วมกันลงมือปฏิบัติการตามแผนที่ช่วยกันคิดร่วมกัน พร้อมทั้งยังส่งเสริมให้ผู้เรียนได้นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการสร้างชิ้นงานได้จริงทำให้ผู้เขียนแน่ใจว่ากระบวนการสอนนี้จะสามารถใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่เยาวชนทุกระดับการศึกษาและทุกวิชาได้ด้วย

เอกสารอ้างอิง

- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2540). แผนแห่งความหวังและอนาคตของชาติ : แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) กรุงเทพฯ : ศูนย์สภาพัฒนา
.....2540. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ : บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- คณะกรรมการโครงการการศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์.2541. จดหมายข่าวการศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์. 2 (6-2541) พฤศจิกายน 2541.
- คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, สำนักงาน. 2542. แผนการวิจัยเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ตรวจสอบโครงการวิจัยส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เสนอของขบประมาณประจำปีตามมติคณะรัฐมนตรี สำหรับปีงบประมาณ 2544-2546. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- ทวีศักดิ์ นพเกษร.2541. วิกฤตสังคมไทย 2540 กับบทบาทวิทยากรกระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อจัดเวทีประชาคม. กรุงเทพฯ : คณะอนุกรรมการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนเพื่อเผชิญปัญหาวิกฤต.
- ประเวศ วะสี. 2541. ปฏิรูปการศึกษา ยกเครื่องทางปัญญาทางรอดจากความหายนะ. กรุงเทพฯ : บริษัท เคสดีไทย.
- พุทธสมาคมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. 2539. ประมวลพระบรมราโชวาทด้านศาสนาและจริยธรรม. กรุงเทพฯ :ธรรมสภา.
- มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์. 2541. สานปฏิรูป. 1 (15) : กรกฎาคม 2541.
.....2542. สานปฏิรูป. 2 (17) : สิงหาคม 2542.
- สนธิ สัตโยภาส. 2544. การพัฒนากระบวนการสอน “สร้างอนาคตร่วมกัน” สอนภาษาไทยโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ. เชียงใหม่ : สถาบันราชภัฏเชียงใหม่. (2543, 2544, 2545).

